

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3772/2024
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ... и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1321/23 од 03.11.2023. године, која је исправљена решењем истог суда Гж1 1321/23 од 21.05.2024. године, у седници одржаној 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Београду Р4 4/24 од 29.11.2024. године, за одлучивање о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1321/23 од 03.11.2023. године, која је исправљена решењем истог суда Гж1 1321/23 од 21.05.2024. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1321/23 од 03.11.2023. године, која је исправљена решењем истог суда Гж1 1321/23 од 21.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 11.04.2012. године, ставом првим изреке, одбијен је, као преурањен, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд обавезе тужене Компанију „International CG“ д.п. у реструктурирању, Компанију „Generalexport“ д.п. у реструктурирању, Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију и Републику Србију да им солидарно исплате појединачне новчане износе са каматом почев од 30.05.2009. године до исплате, по есконтној стопи Европске централне банке, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, све ближе

наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за ослобађање од обавезе плаћања судских такси. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженима Компанији „International CG“ д.п. у реструктурирању, Компанији „Generalexport“ д.п. у реструктурирању и Агенцији за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, солидарно накнаде трошкове поступка у укупном износу од 90.825,00 динара (по 30.275,00 динара).

Решењем Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 01.06.2012. године, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 56.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5855/11 од 30.10.2012. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 11.04.2012. године и решење Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 01.06.2012. године.

Одлуком Уставног суда Србије Уж 9360/12 од 25.05.2015. године, усвојена је жалба АА и ВВ и ставом првим изреке утврђено да је пресудом Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 11.04.2012. године и пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5855/11 од 30.10.2012. године, повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење зајамчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, док је у преосталом делу уставна жалба одбачена. Ставом другим изреке, поништена је другостепена пресуда и одређено је да наведени суд донесе нову одлуку о жалбама подносилаца изјављеним против првостепене пресуде и решења. Ставом трећим изреке, одлучено је да ова одлука има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе, сагласно одредби члана 87. Закона о Уставном суду.

Правноснажним решењем Трећег основног суда у Београду П1 105/18 од 30.06.2021. године, ставом првим изреке, настављен је поступак. Ставом другим изреке, раздвојен је поступак у овој правној ствари у односу на тужену Компанију „International CG“ д.п. у стечају и Компанију „Generalexport“ д.п. у стечају и одређено је одвојено расправљање. Ставом трећим изреке, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у односу на тужену Компанију „International CG“ д.п. у стечају и Компанију „Generalexport“ д.п. у стечају. Ставом четвртим изреке, одређено је да се након правноснажности решења списи предмета доставе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за даље поступање у односу на тужене Компанију „International CG“ д.п. у стечају и Компанију „Generalexport“ д.п. у стечају.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1321/23 од 03.11.2023. године, која је исправљена решењем истог суда Гж1 1321/23 од 21.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 11.04.2012. године у делу става првог изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, као правни следбеник Агенције за приватизацију да тужиоцима исплати одређене новчане износе у еврима, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, све ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке у погледу одлуке о затезној камати на износ главног потраживања од 30.05.2009. године до исплате и у ставу трећем изреке и у тим деловима предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим

изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке који се односи на тужену Републику Србију и у ставу другом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П1 13804/10 од 01.06.2012. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, као правни следбеник Агенције за приватизацију је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, ради потребе разматрања правних питања од општег интереса, уједначавања судске праксе и новог тумачења права, у смислу члана 395. ЗПП.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 4/24 од 29.11.2024. године, предложено је Врховном суду одлучивање о изјављеној ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је, поступајући по наведеном предлогу Апелационог суда у Београду, на основу члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), закључио да нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, имајући у виду став изражен у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године.

Врховни суд је, испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. ЗПП, утврдио да ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, као правног следбеника Агенције за приватизацију, није дозвољена.

Тужба је поднета 01.11.2010. године. Вредност предмета спора највишег побијаног дела је 5.400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр.55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде на име главног захтева, не прелази меродавну вредност за оцену дозвољености ревизије у износу од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 395. и 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић